

ساختار عامل تاییدی نسخه فارسی مقیاس درجه بندی تجدیدنظر شده

شفقت-خود در گروهی از زندانیان

مسعود شهبازی^۱، غلامرضا رجبی^{۲*}، ابراهیم مقامی^۳، آرش جلوداری^۴

چکیده

این مطالعه با هدف بررسی ساختار عاملی تاییدی نسخه فارسی مقیاس درجه بندی تجدیدنظر شده شفقت-خود در گروهی از زندانیان مرد زندان سپیدار شهر اهواز انجام گرفت. ۱۷۸ مرد زندانی به روش نمونه‌گیری داوطلب-در دسترس از میان زندانیان مرد برگزیده شدند و نسخه فارسی مقیاس ۱۲ ماده‌ای درجه بندی تجدیدنظر شده شفقت-خود و پرسشنامه سلامت عمومی ۱۱ ماده‌ای را تکمیل نمودند. داده‌ها با روش تحلیل عوامل تاییدی و با استفاده از نرم افزارهای آماری SPSS-۲۱ و AMOS تجزیه و تحلیل شدند. تحلیل عاملی به روش تحلیل تاییدی، ۶-عامل همانندسازی افراطی، مهربانی به خود، ذهن آگاهی، انزوا، تجارت مشترک انسانی و قضاوت کردن خود را بر اساس یافته‌های پیشین مورد تایید قرار داد. ضرایب آلفای کرونباخ کل مقیاس ۰/۹۱، برای عامل‌های ششگانه از ۰/۹۲ تا ۰/۹۰ و ضریب روایی همزمان آن با پرسشنامه سلامت عمومی ۰/۴۵-۰/۰۰۱ ($p < 0/001$) و برای خرد مقیاس‌های ششگانه با پرسشنامه سلامت عمومی از ۰/۲۸-۰/۰۳۶ ($p < 0/001$) تا ۰/۰۴۸ ($p < 0/001$) محاسبه شدند. در نهایت، مقیاس شفقت-خود را می‌توان به عنوان یک ابزار پایا و معتبر در اندازه‌گیرایی جنبه‌هایی از شفقت خود در جامعه‌ی مردان زندانی موردن استفاده قرار داد.

واژه‌های کلیدی: شفقت خود، ساختار عامل تاییدی، زندانیان.

^۱- عضو هیات علمی گروه علوم تربیتی و روانشناسی، واحد مسجد سلیمان، دانشگاه آزاد اسلامی، مسجد سلیمان، ایران.

^۲- دانشیار دانشگاه شهید چمران اهواز، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، گروه مشاوره.

^۳- دانش آموخته کارشناس ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه شهید چمران، اهواز.

^۴- دانشجوی کارشناسی مشاوره، دانشگاه شهید چمران، اهواز.

*- نویسنده مسؤول مقاله: r_rajabi@yahoo.com or rajabireza@scu.ac.ir

مقدمه

افراد هیجان‌های منفی مثل غم، ناراحتی، دلزدگی و شکست در زندگی شان را تجربه می‌کنند. به منظور مقابله با چنین هیجان‌های منفی، آن‌ها نیازمند تسکین دادن و رفع کردن و از همه مهمتر نیازمند غلبه کردن بر چنین هیجان‌های منفی بدون هرگونه آسیب هستند. این افراد باید شفقت خودشان^۱ را در ارتباط با این نوع از هیجان‌های منفی افزایش دهند. اصطلاح شفقت-خود از لغت شفقت نشات گرفته است، زیرا که شفقت شامل حساس بودن به رنج و درد دیگران، آگاهی از غم دیگران، تمایل داشتن به تسکین رنج دیگران و داشتن درک غیرقضاؤی برای اشتباہ کردن‌های دیگران است (دنیز، کیسیسی و سومر^۲، ۲۰۰۸). به هر حال، این اصطلاح، توسط نف^۳ و بر اساس فلسفه بودائیسم تدوین گردیده است. طبق نظر فرنادو^۴ (۲۰۰۳) آرمان‌های سنتی نظام سلامت غرب بر خود کارآمدی، استقلال شخصی، بهرهوری و عزت نفس تاکید دارد. در حالی که بر عکس آن، در آرمان‌های سنتی نظام سلامت روان شرق بر هماهنگی، یکپارچگی اجتماعی، کارکرد متعادل، حفاظت و مراقبت تاکید دارد. مفهوم شفقت معمولاً به معنای شفقت برای دیگران ذکر شده است. سالزبرگ^۵ (۱۹۹۷) معتقد است در فرهنگ‌ها و سنت‌های شرقی مثل بودائیسم، شفقت به همان اندازه نسبت به خود هم مهم است. طبق این دیدگاه خود و دیگری به هم وابسته هستند. بنابراین ممکن نیست که دلسوز دیگران باشیم اما دلسوز خود نباشیم. نف (الف، ب^۶ ۲۰۰۳) شفقت-خود به عنوان توانایی به حفظ احساس‌های شخص از رنج کشیدن توانم با یک احساس از سرگرمی، ارتباط و محبت تعریف می‌کند. به عبارت دیگر، شفقت-خود یک پاسخ ممکن به رنج و شکست شخصی است و می‌تواند به طور کلی به عنوان یک نوع محافظ خود، درک نگرش نسبت به خود همراه با پذیرش محدودیت‌ها به عنوان یک بخش طبیعی از تجربه انسانی تعریف شود.

شفقت خود یک مفهوم نسبتاً جدید در حوزه‌های روانشناسی اجتماعی، شخصیت و بالینی است (لیاری، تلت، آدامز، باتز آلن و هانکوک^۷، ۲۰۰۷). نف (الف، ب^۸ ۲۰۰۳) معتقد است شفقت خود سه عنصر اساسی دارد که عبارتند از: (۱) مهربانی به خود^۹. از آنجا که خود-انتقادی^{۱۰} و قضاویت کردن کردن خود^{۱۱} از احساس بیگانگی و روابط ضعیفتر با دیگران سرچشمه می‌گیرد (مونگارین، ویتیس،

^۱-self-compassion

^۲ - Deniz, Kesici, & Sümer

^۳ -Neff

^۴ -Fernando

^۵ - Salzberg

^۶ -Leary, Tate, Adams, Battis Allen, & Hancock

^۷ -self-Kindness

^۸ -self-criticism

^۹ -self-judgment

شاستر و کندال^۱، افرادی که با خودشان مهربان هستند، نسبت به خودشان قضاوت و انتقاد انتقاد تندی ندارند (نف، الف، ۲۰۰۳؛ نف، هسیح و دیجیترات، ۲۰۰۵). خود-انتقادی افراد در دو فرایند مرتبط شکل می‌گیرد. در فرایند اول، خصوصت و انتقاد خود زمینه‌ای را به وجود می‌آورد که تحت نفرت از خود ظاهر می‌شود. و در فرایند دوم، افراد نمی‌توانند گرم، آرامش‌بخش و اطمینان-بخش، دوستدار خود و خود-گردان باشند. به طور خلاصه، افرادی که شفقت-خود بالای دارند این هیجان‌های منفی را تجربه نمی‌کنند و در مقابل افرادی که از خودشان به تندی انتقاد می‌کنند در کمک کردن به خود مشکل دارند (گیلبرت، بالدوین، ایرونز، باکیوز و پالمر، ۲۰۰۶؛ گیلبرت، کلارک، همپل، مایلز و ایرونز، ۲۰۰۴؛ گیلبرت و ایرونز^۲، ۲۰۰۴؛ گیلبرت و پروکتر^۳، ۲۰۰۶؛ نف، کیرکپاتریک و روئی^۴، ۲۰۰۷). شاید بزرگترین سوگیری در برداشت افراد از خودشان غلو کردن درباره ویژگی‌های مثبت‌شان باشد و این سوگیری می‌تواند منجر به فائق آمدن بر تعارض و ناخشنودی شود (لیاری، ۲۰۰۴، ۲). اشتراک انسانی^۵. این ویژگی مشترک بشری از فرهنگ، ارزش‌های بشری، عدالت، استقلال و تحمل الهام می‌گیرد. به این دلیل که ویژگی مشترک بشری جوهره اصلی ارزش‌های فرهنگی و جهانی است. افرادی که ویژگی مشترک بشری دارند ارزش‌های فرهنگی‌شان را حفظ می‌کنند، به ارزش‌های فرهنگی کشورهای دیگر احترام می‌گذارند، به ارزش‌های اساسی آزادی‌خواهی مثل عدالت، برابری و آزادی باور دارند و سعی می‌کنند ارتباط‌شان را در مسیر ارزش‌هایشان سازگار نمایند. این افراد هم خود و هم دیگران را تحمل می‌کنند (نف، ۲۰۰۱؛ الف، ب، ۲۰۰۳؛ نف و هارت^۶، الف، ب، ۲۰۰۲؛ ۲۰۰۳؛ نف و هلوبینگ^۷، ۲۰۰۲). و (۳) ذهن آگاهی^۸. ذهن آگاهی به متعادل نگه داشتن افکار و احساسات دردناک در هوشیاری به جای همانندسازی افراطی^۹ آن‌ها اشاره دارد. این فرایند هوشیاری خود-انتقادی را کاهش می‌دهد، فرد را از قضاوت منفی دور می‌کند و درک شخصی را افزایش می‌دهد. وقتی که این فرایند رخ می‌دهد مهربانی به خود افراد افزایش می‌باید (نف، الف، ۲۰۰۳).

^۱ - Mongrain, Vetteese, Shuster, Kendal

^۲ - Neff, Hsieh, & Dejitterat

^۳ - Gilbert, Baldwin, Irons, Baccus, & Palmer

^۴ - Clarke, Hempel, & Miles

^۵ - Irons

^۶ - Procter

^۷ - Kirkpatrick, & Rude

^۸ - Leary

^۹ -human community

^{۱۰} - Harter

^{۱۱} - Helwig

^{۱۲} - mindfulness

^{۱۳} -over-identification

برای انداره گیری این سازه شخصیتی (شفقت-خود) نف (ب^۱ ۲۰۰۳) مقیاسی را طراحی کرد. این مقیاس در تعدادی از مطالعات در دهه های گذشته با هدف توسعه در کاربردهای پژوهشکی و ذهن آگاهی در روانشناسی غربی به کار گرفته شده است. نتایج تحقیقات مختلف، بیانگر علاقه مندی و افزایش به موضوع شفقت-خود و ارتباطاش با کارکردها و پدیده های روانشناسی را نشان می دهد. از سال ۲۰۰۳ مطالعات بسیاری از مقیاس شفقت-خود به عنوان یک ابزار با توجه به تنوع پدیده های روانشناسی و ابزارها و تست ها مورد استفاده قرار گرفته است. فرم اصلی مقیاس شفقت خود ۲۶ سوال دارد که شش مولفه از شفقت-خود را انداره می گیرد: مهربانی به خود (وقتی که در موقعیت دشوار و سخت قرار می گیرم، به خودم توجه و محبتی که نیاز دارم می دهم)، قضابت کردن خود (من در مورد اشتباہات و کاستی هایم قضابت نمی کنم)، ویژگی مشترک انسانی (من سعی می کنم احساساتم را به عنوان یک حالت انسانی ببینم)، انزوا (وقتی در کاری که برایم مهم است شکست می خورم به خاطر شکست تمایل به احساس تنها ی دارم)، ذهن آگاهی (وقتی چیزی ناراحتم می کند سعی می کنم هیجاناتم را متعادل نگه دارم) و همانندسازی افراطی (هنگامی که احساس غمگینی می کنم روی هر چیز اشتباہی متمرکز می شوم). سوال های این مقیاس به صورت لیکرتی از تقریبا هرگز = ۱ تا تقریبا همیشه = ۵ تنظیم شده است (نف و وونک^۲، ۲۰۰۹). یک نسخه هلندی از این مقیاس که بسیار شبیه به نسخه اصلی شفقت-خود است در یک مقیاس با طیف ۷ رتبه ای که ۲۴ سوال دارد گسترش یافته است.

ویژگی های روانسنجی این مقیاس در تحقیقات مختلف مورد مطالعه قرار گرفته است. نف (ب^۳ ۲۰۰۳) ضرایب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۹۲ و برای خرده مقیاس های مهربانی به خود ۰/۷۸، قضابت کردن خود ۰/۷۷، ویژگی مشترک انسانی ۰/۸۰، انزواطلبی ۰/۷۹، ذهن آگاهی ۰/۷۵ و همانندسازی افراطی ۰/۸۱ و ضرایب باز-آزمایی به فاصله سه هفته برای کل مقیاس ۰/۹۳ و برای خرده مقیاس های ششگانه به ترتیب ۰/۸۸، ۰/۸۰، ۰/۸۵، ۰/۸۸، ۰/۸۵، راگیو-بوگدان، اریکسون، جکسون، مارتین و بریان^۴ (۲۰۱۱) ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۲؛ ریس، پومیر، نف و ون گاچت^۵ (۲۰۱۱) ضرایب آلفای کرونباخ فرم بلند ۰/۹۰ و در خرده مقیاس های شش گانه آن از ۰/۷۱ تا ۰/۸۳ و در فرم کوتاه و خرده مقیاس ها از ۰/۵۵ تا ۰/۸۱؛ دنیز و همکاران (۲۰۰۸) ضریب پایابی باز-آزمون این ابزار ۰/۸۳ (۰/۰۰۱) و آلفای کرونباخ کل ۰/۷۰؛ نف، کیرک پاتریک و رودی^۶ (۲۰۰۷) ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۴؛ وی، لیائو، کا و شافر^۷ (۲۰۱۱) در دو مطالعه ضرایب آلفای

¹-Vonk

²-Raque-Bogdan, Ericson, Jackson, Martin, & Bryan

³-Raes, Pommier, & Van Gucht

⁴-Kirkpatrick, & Rude

⁵-Wei, Liao, Ku, & Shaffer

کرونباخ ۰/۵۸ در دانشجویان و ۰/۸۸ در جامعه بزرگسالان و خسروی، صادقی و یابنده (۱۳۹۲) ضرایب آلفای کرونباخ مقیاس ۲۶ ماده‌ای SCS را ۰/۸۶ و برای شش خرده مقیاس‌های آن از ۰/۷۶ تا ۰/۸۵ گزارش دادند.

نف (پ ۲۰۰۳)، ریس و همکاران (۲۰۱۱)، عزیزی، محمد خانی، فروغی، لطفی و بهرام خانی^۱ (۲۰۱۳)، اویس، آکین و عباسی^۲ (۲۰۰۷)، بر گرفته از دنیز و همکاران، ۲۰۰۸ با استفاده از تحلیل عامل تاییدی به یک راه حل شش عاملی در مورد مقیاس شفقت-خود منجمله مهربانی به خود، قضاوت کردن خود، اشتراک انسانی، انزوا، ذهن‌آگاهی و همانندسازی افراطی و ریس (۲۰۱۰) دست یافتند. اما دنیز و همکاران (۲۰۰۸) با استفاده از تحلیل عامل اکتشافی و تاییدی ساختار شش عاملی مقیاس شفقت-خود مورد تایید قرار ندادند. آن‌ها ابتدا با استفاده از تحلیل عامل اکتشافی به یک راه حل پنج عاملی با مقادیر بالاتر از یک دست یافتند. اما بر اساس آزمون اسکری (صخره) یک عامل مجزا و حذف دو سوال از ۲۶ ماده که بارهای کمتر از ۰/۳۰ داشتند نشان دادند. خسروی و همکاران (۱۳۹۲) در یک پژوهش تحلیل عاملی اکتشافی بر روی مقیاس شفقت-خود ۲۶ ماده‌ای به یک راه حل شش عاملی مهربانی با خود در برابر قضاوت خود، انسانیت مشترک در برابر انزوا و بهشیاری در برابر همانندسازی افراطی دست یافتند.

دنیز و همکاران (۲۰۰۸) نشان دادند که ضرایب روایی بین مقیاس SCS و مقیاس‌های عزت نفس روزنبرگ^۳، رضایت از زندگی^۴ و برنامه عاطفه مثبت و منفی^۵ معنادارند. ریس و همکاران (۲۰۱۱) همبستگی نزدیک به کامل بین فرم‌های بلند و کوتاه SCS و همین طور همبستگی‌های بالا بین دو خرده مقیاس‌های از فرم‌های کوتاه و بلند مقیاس شفقت-خود مشاهده نمودند. نف (پ ۲۰۰۳) نشان داد که مقیاس شفقت-خود همبستگی منفی معنی‌داری با پرسشنامه‌های افسردگی بک^۶، اضطراب صفت اشپیل برگر^۷ و کمال گرایی نوروتیک و همبستگی مثبت معنادار با مقیاس رضایت از زندگی و پردازش هیجانی دارد. وان دم، شیپارد، فورسیت، ارلیوین^۸ (۲۰۱۱) دریافتند که مقیاس شفقت-خود نسبت به مقیاس توجه هشیاری (MAAS)^۹ بهتر می‌تواند نشانه‌های شدید و کیفیت زندگی افراد را پیش بینی کند. ینگ^{۱۰} (۲۰۰۹) نشان داد که خرده مقیاس

¹ -Azizi, Mohammadkhani, Foroughi, Lotfi, & Bahramkhani

² -Ovec, Akin, & Abaci

³ -Rosenberg Self-esteem Scale (RSE)

⁴ -Satisfaction with Life Scale (SWLS)

⁵ -Positive and Negative Affect Schedule (PANAS)

⁶ -Beck Depression Inventory (BDI)

⁷ -the Speilberger Trait Anxiety (STAI)

⁸ - Van Dam, Sheppard, Forsyth, & Earleywine

⁹ - Mindful Attention Awareness Scale (MAAS)

¹⁰ -Ying

همانندسازی افراطی با نشانه‌های افسردگی در ارتباط است. محققان نشان داده‌اند که شفقت‌خود با بهزیستی روانشناختی ارتباط دارد و می‌تواند یک عامل حفاظت‌کننده و پرورش‌دهنده انعطاف‌پذیری عاطفی باشد (نف و ونگ، ۲۰۰۹). همچنین سطح بالای شفقت‌خود با سلامت روانی بیشتر و همین‌طور با اضطراب و افسردگی کمتر (لیاری و همکاران، ۲۰۰۷؛ نف، ۲۰۰۳؛ نف و همکاران، ۲۰۰۷؛ ریس^۱، ۲۰۱۰) و شادکامی و خوشبینی بیشتر (نف و همکاران، ۲۰۰۷) همبسته است.

به هر حال انسان‌ها با داشتن ویژگی‌های شخصیتی مختلف از جمله شفقت‌خود می‌توانند بهزیستی و سلامت روانشان را در خانواده، جامعه و محیط کار به صورت مثبت حفظ نمایند. البته اندازه گیری این سازه نیاز به یک ابزار سنجش پایا و روا در در جامعه‌ی ایرانی دارد. این مطالعه با دو هدف بررسی پایایی و روایی سازه تاییدی بر اساس مدل ریس و همکاران در سال ۲۰۱۱ در جامعه مردان زندانی تدوین شده است.

روش

این پژوهش با استفاده از نظریه کلاسیک سوال دنبال شده است (تحلیل عامل تاییدی). جامعه‌ی آماری این مطالعه کلیه زندانیان مرد (۲۶۵۰ نفر، ۲۴۵۰ مرد و ۲۵۰ زن) زندان سپیدار شهر اهواز در سال ۱۳۹۳ بود، که از این تعداد ۳۰۰ زندانی با ملاک‌های متاهل بودن و داشتن حداقل تحصیلات دیپلم به صورت داوطلب و رضایت کامل انتخاب شدند که فقط ۱۷۸ نفر از آن‌ها حاضر به همکاری شدند. ۹۴ نفر (۰.۵۲/۸٪) از این افراد در دامنه سنی ۲۰-۳۰ سال، ۴۷ نفر (۰.۲۶/۴٪) در دامنه سنی ۳۰-۴۰ سال، ۲۰ نفر (۰.۱۱/۲٪) در دامنه سنی ۴۰-۵۰ سال، ۱۰ نفر (۰.۰۵/۶٪) در دامنه سنی ۵۰-۶۰ سال و ۷ نفر (۰.۰۳/۹٪) در دامنه سنی ۶۰-۷۰ سال؛ ۱۴۶ نفر (۰.۰۸/۲٪) با تحصیلات سنی ۱۵ نفر (۰.۰۸/۴٪) فوق دیپلم و ۱۷ نفر (۰.۰۹/۶٪) کارشناسی؛ ۸۶ نفر (۰.۰۴۸/۳٪) کمتر از ۱ سال دیپلم، ۵۵ نفر (۰.۰۳۰/۹٪) بین ۱ تا ۲ سال زندانی و ۳۷ نفر (۰.۰۲۰/۸٪) بالاتر از ۲ سال زندانی؛ ۵۰ نفر (۰.۰۲۸/۱٪) فاقد فرزند، ۵۹ نفر (۰.۰۳۳/۱٪) ۱ فرزند، ۳۵ فرزند، ۲ فرزند، ۱۹ فرزند، ۱۷ نفر (۰.۰۹/۶٪) ۳ فرزند، ۸ فرزند، ۴ فرزند، ۴ نفر (۰.۰۲/۲٪) ۵ فرزند، ۲ نفر (۰.۰۱/۶٪) ۶ فرزند، ۱ نفر (۰.۰۰/۶٪) ۸ فرزند، ۱ نفر (۰.۰۰/۵٪) ۴ فرزند، ۱۳ فرزند، ۱۱ فرزند، ۳۹ نفر (۰.۰۲۱/۹٪) با جرایم سرقت، ۳۳ نفر (۰.۰۱۸/۵٪) با جرایم مالی، ۳۷ نفر (۰.۰۲۰/۸٪) با جرایم مواد مخدر، ۲۸ نفر (۰.۰۱۵/۷٪) با جرایم نزاع و دعوا، ۵ نفر (۰.۰۰/۸٪) با جرایم قتل، ۱۰ نفر (۰.۰۰/۵/۶٪) با جرم حمل اسلحه، ۳ نفر (۰.۰۱/۷٪) با جرم زنا، ۴ نفر (۰.۰۰/۲/۲٪) با جرایم امنیتی، ۲ نفر (۰.۰۱/۱٪) با جرم آدم ربایی، ۷ نفر (۰.۰۳/۹٪) با جرم جعل اسناد، ۸ نفر (۰.۰۰/۴/۵٪) با جرایم تصادفات و ۲ نفر (۰.۰۱/۱٪) با جرم مهریه بودند.

ابزار اندازه‌گیری

مقیاس شفقت-خود. این مقیاس شامل ۲۶ ماده برای اندازه‌گیری سه مولفه مهربانی به خود (۵ماده) در برابر قضاوت کردن خود (۵ماده)، اشتراک انسانی (۴ماده) در برابر انزوا (۴ماده) و ذهن آگاهی (۴ماده) در برابر همانندسازی افراطی (۴ ماده) تدوین شده است. ماده‌ها در یک مقیاس لیکرت ۵ رتبه‌ای، از تقریبا هرگز=۱ تا تقریبا همیشه=۵ تنظیم شده که نمره‌ی بالاتر سطح بالاتر شفقت خود را نشان می‌دهد. ضمناً ماده‌های خردۀ مقیاس‌های قضاوت کردن خود، انزوا و همانندسازی افراطی به صورت معکوس نمره گذاری می‌شوند. در این مطالعه برای اندازه‌گیری شفقت-خود از فرم کوتاه ۱۲ ماده‌ای در شش خردۀ مقیاس و هر کدام دو ماده که توسط ریس و همکاران در سال ۲۰۱۱ تدوین گردیده استفاده شد. این پرسشنامه ابتدا به زبان فارسی برگردانده شد و از لحاظ محتوایی و واژه گزینی مورد بررسی قرار گرفت و متن فارسی دوباره توسط یکی از استادی مسلط به زبان انگلیسی به زبان لاتین برگردانده شد و با کمترین تغییرات مورد استفاده قرار گرفت.

پرسشنامه سلامت عمومی^۱ (GHQ-11). این پرسشنامه ۱۱ ماده دارد و هر ماده شدت یک مشکل روانی را در چند هفته گذشته در یک طیف لیکرت سه رتبه‌ای (کمتر از معمول=۰، نه بیش‌تر از معمول=۱، بیش‌تر از معمول=۲ و خیلی بیش‌تر از معمول=۳) اندازه‌گیری می‌کند. حداقل و حداکثر نمره به ترتیب ۰ و ۳۳ است و نمره بالاتر نشان دهنده وضعیت بدتر سلامت روان است (رجی و هاشمی شیخ شبانی^۲، ۲۰۰۹). در یک مطالعه با استفاده از تحلیل عامل اکتشافی بر روی این پرسشنامه (۱۲ ماده) با حذف یک ماده دو عامل بدکارکردی اجتماعی (۱، ۲، ۳، ۶، ۷ و ۱۱) و پریشانی روانشناختی (۴، ۵، ۸، ۹ و ۱۰) شناسایی شد و ضریب پایایی آلفای کرونباخ آن ۰/۸۵ و برای این دو عامل ۰/۷۹ و ۰/۸۴ و ضریب روایی همزمان آن با پرسشنامه سلامت روان ۵ ماده‌ای ۰/۰۱ (p<۰/۰۰۱) و با دو عامل فوق معنی دار بود (رجی و هاشمی شیخ شبانی، ۲۰۰۹).

تجزیه و تحلیل داده‌ها

تحلیل داده‌ها با استفاده از روش‌های تحلیل عامل تاییدی برای بررسی و برآشش مدل ۶-عاملی مقیاس، ضریب پایایی آلفای کرونباخ و ضریب همبستگی پیرسون برای بررسی روایی همگرا این مقیاس با پرسشنامه سلامت روان ۱۱ ماده‌ای (رجی و هاشمی شیخ شبانی، ۲۰۰۹) استفاده شد. ضمناً داده‌ها با استفاده از نرم افزارهای آماری SPSS-۲۱ و Amos مورد تحلیل قرار گرفتند.

^۱- General Health Questionnaire-11

^۲- Rajabi, & Hashemi Sheykhsbani

یافته‌ها

جدول ۱- میانگین، انحراف معیار و ضرایب همبستگی بین ماده‌ها و نموده کل مقیاس شفقت-خود

نمره کل	میانگین (انحراف معیار)	نمره کل	میانگین (انحراف معیار)	نمره کل	میانگین (انحراف معیار)
۰/۷۸*	(۱/۱۴) ۹/۲۹	۷	۰/۶۲*	(۱/۰۸) ۲/۰۶	۱
۰/۷۵*	(۱/۱۴) ۸/۲۸	۸	۰/۶۱*	(۱/۰۶) ۲/۴۰	۲
۰/۶۶*	(۱/۰۳) ۶/۷۱	۹	۰/۷۹*	(۱/۱۴) ۲/۳۳	۳
۰/۶۲*	(۱/۱۳) ۲/۳۳	۱۰	۰/۷۶*	(۱/۱۶) ۲/۰۸	۴
۰/۷۲*	(۱/۱۸) ۲/۱۰	۱۱	۰/۶۴*	(۱/۱۷) ۲/۳۳	۵
۰/۷۵*	(۱/۲۵) ۲/۱۴	۱۲	۰/۶۹*	(۱/۱۵) ۸/۴۵	۶
جمع					(۹/۶۵) ۲۶/۶۹

*(p<0/01)

همان‌گونه که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود، بالاترین میانگین‌ها به ترتیب مربوط به ماده‌های "۷" ذهن‌آگاهی (۹/۲۹) و "۶" مهربانی به خود (۸/۴۵) و کمترین به ترتیب مربوط به ماده‌های "۱" همانندسازی افراطی (۲/۰۶) و "۴" انزوا (۲/۰۸) و میانگین و انحراف معیار کل مقیاس ۲۶/۶۹ ۹/۶۵ به دست آمده است. همچنین کلیه ماده‌ها با نمره کل مقیاس در سطح آماری $p < 0/01$ (از ۰/۷۹ تا ۰/۶۱) معنی دارند.

جدول ۲- ضرایب پایابی آلفای کرونباخ و روابی همزمان مقیاس شفقت-خود با پرسشنامه سلامت (GHQ-11) عمومی

عامل	آلفای کرونباخ	روابی همگرا	میانگین (انحراف استاندارد)
شفقت-خود	۰/۹۱	-۰/۴۵*	(۹/۶۵) ۲۶/۶۹
همانندسازی افراطی	۰/۷۷	-۰/۲۹*	(۱/۹۱) ۴/۰۷
مهربانی به خود	۰/۸۳	-۰/۳۷*	(۲/۰۵) ۴/۹۰
ذهن‌آگاهی	۰/۹۲	-۰/۴۵*	(۲/۱۹) ۴/۶۸
انزوا	۰/۸۸	-۰/۲۹*	(۲/۱۸) ۴/۱۴
تجارب مشترک انسانی	۰/۹۱	-۰/۴۸*	(۲/۳۰) ۴/۶۳
قضاؤت کردن خود	۰/۸۷	-۰/۲۸*	(۲/۳۰) ۴/۲۴

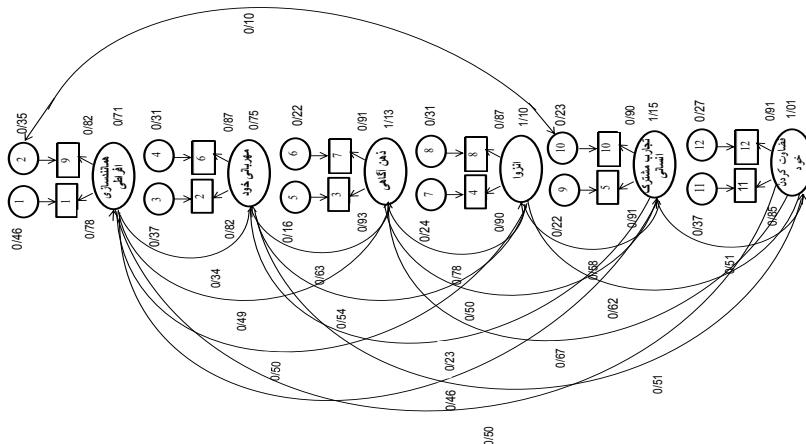
*(p<0/01)

همان گونه که در جدول ۲ مشاهده می شود ضرایب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۹۱ و برای شش عامل همانندسازی افراطی ۷۷، مهربانی خود ۸۳/۰، ذهن آگاهی ۹۲/۰، انزوا ۸۸/۰، تجارب مشترک انسانی ۹۱/۰ و قضاوت خود ۸۷/۰ رضایت بخش هستند. ضرایب روایی همزمان این مقیاس و شش خرد مقیاس آن با پرسشنامه سلامت عمومی (GHQ-11) رجبی و هاشمی شیخ شبانی، (۲۰۰۹) از ۲۸/۰-۳۶/۰< p>(۰/۰۱-۴۸/۰) تا ۰/۰۴< p>(۰/۰۳۶) معنادار بودند (در اینجا علامت منفی بین دو سازه به این معنا است که دو ابزار با یکدیگر رابطه منفی و معکوس ندارند، بلکه به دلیل نظام نمره گذاری در پرسشنامه سلامت عمومی است، یعنی، نمره پایین حاکی از سلامت روان بهتر است).

جدول ۳- شاخص‌های برآذش مدل ۶- عاملی مقیاس شفقت- خود

RMSEA	RMR	CFI	AGFI	GFI	(χ^2/df)	p	df	χ^2
.074	.033	.99	.91	.96	1.29	.105	38	49/23

همان گونه که در جدول ۲ ملاحظه می‌شود، شاخص برازنده‌گی مجدور خی مدل ۶-عاملی برابر $\chi^2 = 49/230$ (p < 0.05) معنادار نیست، و بیانگر این است که مدل در جامعه برازنده است. در اینجا باید تذکر داد که با اعمال یک شاخص اصلاح از χ^2 به χ^2_{df} ، دیگر شاخص‌ها از جمله نسبت مجدور خی به درجه آزادی (χ^2/df) کمتر از مقدار قراردادی ۳، شاخص‌های برازنده‌گی GFI، CFI و AGFI بزرگتر از ۰.۹۰، شاخص جذر میانگین مجدورات خطای تقریب (RMSEA) کمتر از ۰.۰۵ و شاخص جذر میانگین مازاد در حد انداز هستند که همگی شاخص‌های فوق الذکر نشان می‌دهند که مدل ۶-عاملی با یک اصلاح در جامعه برازنده است (شکل ۱ بیینید).

شكل ١- مدل ٦- عاملی، مقایس، مشفقت- خود

بحث و نتیجه گیری

این مطالعه با هدف بررسی روایی و پایابی نسخه فارسی مقیاس شفقت-خود بر روی گروهی از زندانیان سپیدار شهر اهواز صورت گرفت. یافته‌های کلیدی را می‌توان به صورت زیر خلاصه کرد: یک، نتایج ساختار تحلیل عامل تاییدی با یک اصلاح برازنده‌گی مدل ۶-عاملی را نشان داد (بارهای عاملی از ۰/۷۸ برای ماده "۱" همانند سازی افراطی تا ۰/۹۳ برای ماده "۳" ذهن آگاهی). شاخص جذر میانگین مجددات خطای تقریب (RMSEA) در حداقل ممکن است که نشان از خطای اندک مدل است (جدول ۳). شاخص‌های دیگر برازنده‌گی این مدل از جمله $AGFI=0/96$, $GFI=0/91$, $NFI=0/96$ و $CFI=0/99$ همگی بالاتر از مقدار قراردادی $0/90$ بودند. همچنین مقدار مجدد خی برابر با $49/23$ و نسبت مجدد خی به درجه آزادی کمتر از ۳، دو شاخص دیگر قابل قبول برآش مدل ۶-عاملی‌اند. در نتیجه، این مطالعه و مطالعات ریس (۲۰۱۰)، ریس و همکاران (۲۰۱۱)، عزیزی و همکاران (۲۰۱۳)، نف (۲۰۰۳)، خسروی و همکاران (۱۳۹۲) و اوویک و همکاران (۲۰۰۷)، بر گرفته از دنیز و همکاران، (۲۰۰۸) ساختار مدل ۶-عاملی نسخه فارسی مقیاس شفقت-خود را تایید نموده‌اند، اما در مطالعه دنیز و همکاران (۲۰۰۸) مدل ۱-عاملی تایید گردیده است. به هر حال به نظر می‌رسد که این ابزار شخصیتی در جامعه ایرانی حتی در آزمودنی‌های زندانی قابل کاربرد باشد.

دو، نتایج تحلیل همبستگی برای ارزیابی روایی همگرا نشان داد که بین این مقیاس و خرد-مقیاس‌های آن با سلامت روان همبستگی‌های معنی‌دار دیده شد، که بیشترین همبستگی را خرده‌مقیاس‌های اشتراک انسانی و ذهن آگاهی دارند. مطالعات زیر این یافته را تایید می‌کنند: نف (۲۰۰۳) یه یک رابطه مثبت و معنی‌دار بین مقیاس شفقت-خود و مقیاس رضایت از زندگی و پردازش هیجانی و به یک همبستگی منفی با پرسشنامه‌های افسردگی بک، اضطراب صفت اشپیل برگ و کمال گرایی نوروتیک؛ نف و همکاران (۲۰۰۷)؛ لیاری و همکاران (۲۰۰۷)؛ نف (۲۰۰۳) و ریس (۲۰۱۰) یه سطح بالای شفقت-خود و سلامت روانی بیشتر و همین‌طور با اضطراب و ریس (۲۰۰۸) به همبستگی مثبت بین افسردگی کمتر و شادکامی و خوشبینی بیشتر؛ دنیز و همکاران (۲۰۰۸) به همبستگی مثبت بین مقیاس SCS و مقیاس‌های عزت نفس روزنبرگ و رضایت از زندگی؛ ریس و همکاران (۲۰۱۱) به همبستگی بین فرم‌های بلند و کوتاه SCS و همین‌طور به همبستگی‌های بالا بین دو خرده مقیاس‌های از فرم‌های کوتاه و بلند مقیاس شفقت-خود نیز دست یافتند. به همین ترتیب، ینگ (۲۰۰۹) نشان داد که خرده مقیاس همانندسازی افراطی با نشانه‌های افسردگی در ارتباط است. مطالعه دیگر نشان داد که شفقت-خود با بهزیستی روانشناختی در ارتباط است دارد و شفقت خود می‌تواند یک عامل حفاظت‌کننده و پرورش‌دهنده انعطاف‌پذیری عاطفی باشد (نف و ونگ، ۲۰۰۹).

سه، ضرایب الگای کرونباخ کل مقیاس شفقت-خود ۰/۹۱ و برای شش خرده مقیاس آن از ۰/۷۷ تا ۰/۹۲ بالا بودند (جدول ۲). با توجه به اینکه ضریب الگای کرونباخ ۰/۶۰ و بالاتر عموماً قابل قبول هستند. این یافته و یافته‌های مطالعات دیگر در زمینه همسانی درونی مانند دنیز و همکاران (۲۰۰۸)، ریس (۲۰۱۰)، ریس و همکاران (۱۱)، نف (۲۰۰۳)، خسروری و همکاران (۱۳۹۲) و عزیزی و همکاران (۱۳) تایید می‌کنند که سطوح پایایی این ابزار رضایت‌بخش می‌باشند و از کل نمره و خرده مقیاس‌ها می‌توان در زمینه‌های مختلف درمان و پژوهش استفاده کرد. در نهایت، براساس طبقه بندی نمره‌های این آزمودنی‌ها در سازه شفقت-خود مشاهده شد که مسؤولین زندان‌ها باید در جهت افزایش این سازه روانشناسی مثبت از طریق برگزاری کلاس‌های ممتد آموزشی در این زمینه اقدام مقتضی را مبذول فرمایند. در غیر این صورت فقط حبس و زندانی کردن فایده‌ای ندارد.

فرم ۱۲ ماده‌ای SCS می‌تواند به طور موثر و کارآمدی به عنوان یک ابزار جایگزین و با صرفه در زمان و هزینه در موقعیت‌ها و زمینه‌های درمانی و پژوهشی به جای فرم بلند استفاده شود. برای درمانگرانی که به دنبال پیشرفت و بازبینی درمان و فعالیت‌های مشاوره‌ای بیماران و مراجعان و کمک به آن‌ها هستند می‌تواند سودمند باشد. این نسخه در فرهنگ ایرانی ممکن است یک ابزار راحت برای شناسایی افرادی که هیجان‌های منفی را نسبت به خودشان رشد می‌دهند و افرادی که نمی‌توانند درک خود و تحمل را رشد دهنند، باشد. همچنین امیدواریم که وارسی سازه شفقت-خود بتواند یک مشارکت را در جنبش فزاینده با بر چسب "روانشناسی مثبت" ایجاد نماید. این جنبش بر نیرومندی‌ها و توان بالقوه انسان‌ها مانند توانایی‌شان برای شادکامی، عشق و بخشودگی پایه ریزی شده است تا بر آسیب شناسی و کنش وری ناسازگارانه. به هر حال مطالعه شفقت-خود هیجان‌های مثبت به شخص پرورش می‌دهد و با این حال به طور همزمان حس نزدیکی به دیگران را حفظ می‌کند.

به هر حال، تعمیم پذیری این یافته‌ها را به جمعیت‌های دیگر باید با احتیاط انجام داد. زیرا نمونه انتخاب شده نمونه تصادفی نیست. توصیه می‌شود در نوبت بعد از جمعیت‌های دیگر جامعه نمونه گیری به عمل آید تا بتوان نتایج را تعمیم داد. پیشنهاد می‌شود در مطالعه دیگر بررسی پایایی از ضریب پایایی باز-آزمایی و مقیاس عزت نفس روزنبرگ برای بررسی روایی این سازه استفاده شود.

بدین وسیله از سرپرست زندان سپیدار و زندانیانی که در این پژوهش همکاری داشته‌اند کمال تشکر را داریم. ضمناً این پژوهش با هزینه شخصی و بدون امکاناتی مالی و معنوی سایر سازمان‌ها و ارگان‌ها صورت گرفته است.

منابع

- خسروی، صدالله؛ صادقی، مجید و یابنده، محمد رضا. (۱۳۹۲). کفایت روانسنجی مقیاس شفقت- خود (SCS). *روش‌ها و مدل‌های روانشناسی*، سال سوم، شماره سیزدهم، صص. ۴۷-۵۹.
- Andréasson, P. D. (2012). Validation the self-compassion scale: Correlation with the Beck Depression Inventory-II. *A Thesis for the Degree Master of Science in Psychology*. University, San Luis Obispo.
- Azizi, A., Mohammadkhani, P., Foroughi, A. A., Lotfi, S., & Bahramkhani, M. (2013). The validity and reliability of the Iranian version of the Self –compassion Scale. *Iranian Journal of Clinical Psychology*, 2, 3, 118-230.
- Deniz, M. E., Kesici, Ş., & Sümer, A. S. (2008). The Validity and Reliability of the Turkish Version of the Self-Compassion Scale. *Social Behavior and Personality*, 36(9), 1151-1160.
- Fernando, S. (2003). *Cultural Diversity, Mental Health and Psychiatry: The struggle against racism*. Brunner- Routledge, New York.
- Gilbert, P., & Irons, C. (2004). A pilot exploration of the use of compassionate images in a group of self-critical people. *Memory*, 12, 507-516.
- Gilbert, P., & Procter, S. (2006). Compassionate mind training for people with high shame and self-criticism: Overview and pilot study of a group therapy approach. *Clinical Psychology & Psychotherapy*, 13(6), 353-379.
- Gilbert, P., & Proctor, S. (2006). Compassionate mind training for people with high shame and self-criticism: Overview and pilot study of a group therapy approach. *Clinical Psychology and Psychotherapy*, 13, 353-379.
- Gilbert, P., Baldwin, M. W., Irons, C., Baccus, J. R., & Palmer, M. (2006). Self-criticism and self-warmth: An imagery study exploring their relation to depression. *Journal of Cognitive, Psychotherapy*, 20(2), 183-200.
- Gilbert, P., Clarke, M., Hempel, S., Miles, J. N. V., & Irons, C. (2004). Criticizing and reassuring oneself: An exploration of forms, styles and reasons in female students. *British Journal of Clinical*, 37(4), 62-65.

- Leary, M. (2004). Get over yourself! *Psychology Today*, 37(4), 62-65.
- Leary, M. R., Tate, E. B., Adams, C. E., Batts Allen, A., & Hancock, J. (2007). Self-compassion and reactions to unpleasant self-relevant events: The implications of treating oneself kindly. *Journal of Personality and Social Psychology*, 92, 887-904.
- Mongrain, M., Vettese, L. C., Shuster, B., & Kendal, N. (1998). Perceptual biases, affect, and behavior in the relationships of dependents and self-critics. *Journal of Personality and Social Psychology*, 75, 230-241.
- Neff, K. (2003_c). Understanding how universal goals of independence and interdependence are manifested within particular cultural contexts. *Human Development*, 46(5), 312-318.
- Neff, K. D. (2003_a). Self-compassion: An alternative conceptualization of a healthy attitude toward oneself. *Self and Identity*, 2(2), 85-101.
- Neff, K. D. (2003_b). The development and validation of a scale to measure self-compassion. *Self and Identity*, 2(3), 223-250.
- Neff, K. D. (2004). Self-compassion and psychological well-being. *Constructivism in the Human Sciences*. 9(2), 27-37.
- Neff, K. D., & Harter, S. (2002_a). The authenticity of conflict resolutions among adult couples: Does women's other-oriented behavior reflect their true selves? *Sex Roles*, 47, 403-417.
- Neff, K. D., & Harter, S. (2002_b). The role of power and authenticity in relationship styles emphasizing autonomy, connectedness, or mutuality among adult couples. *Journal of Social and Personal Relationships*, 19, 835-858.
- Neff, K. D., & Harter, S. (2003). Relationship styles of self-focused autonomy, other-focused connectedness, and mutuality across multiple relationship contexts. *Journal of Social and Personal Relationships*, 20, 81-99.
- Neff, K. D., & Helwig, C. C. (2002). A constructivist approach to understanding the development of reasoning about rights and authority within cultural contexts. *Cognitive Development*, 17, 1429-1450.
- Neff, K. D., Hsieh, Y., & Dejitterat, K. (2005). Self-compassion, achievement goals, and coping with academic failure. *Self and Identity*, 4(3), 263-287.

- Neff, K. D., Kirkpatrick, K. L., & Rude, S. S. (2007). Self compassion and adaptive psychological functioning. *Journal of Research in Personality*, 41, 139–154.
- Neff, K. D., Rude, S. S., & Kirkpatrick, K.L. (2007). An examination of self-compassion in relation to positive psychological functioning and personality traits. *Journal of Research in Personality*, 41, 908–916.
- Neff, K. D. (2003_a). Development and validation of a scale to measure self-compassion. *Self and Identity*, 2, 223–250.
- Neff, K. D., & Vonk, R. (2009). Self-compassion versus global self-esteem: Two different ways of relating to oneself. *Journal of Personality*, 77, 23–50.
- Ovec, U., Akin, A., & Abaci, R. (2007). Oz-duyarhk Olceugi: Gecerlik ve Guvenilik Calismasi [Self- Compassion Scale: Validity and reliability study], XVI. Ulusal Egitim Bilmleri Kongresi, Tokat,Turkey. In M. E. Deniz, Ş. Kesici, & A. S. Sümer. (2008). The Validity and Reliability of the Turkish Version of the Self-Compassion Scale. *Social Behavior and Personality*, 36(9), 1151-1160.
- Raes, F. (2010). Rumination and worry as mediators of the relationship between self-compassion and depression and anxiety. *Personality and Individual Differences*, 48, 757–761.
- Raes, F., Pommier, E., Neff, K. D., & Van Gucht, D. (2011). Construction and factorial validation of a Short Form of the Self-compassion Scale. *Clinical Psychology and Psychotherapy*, 18, 250-255.
- Raque-Bogdan, T. L., Ericson, S. K., Jackson, J., Martin, H. M., & Bryan N. A. (2011). Attachement and mental and physical health: Self-compassion and mattering as mediators. *Journal of Counseling Psychology*, 58, 2, 272-278.
- Rajabi, Gh., & Hashemi Sheykhsbani, S. S. (2009). Factor Structure of the 12-item General Health Questionnaire. *Journal of Education & Psychology*, 3 (2), 81-94.
- Salzberg, S. (1997). *Loving-kindness: The revolutionary art of happiness*. Boston: Shambala Shapiro, S. L., Astin, J. A., Bishop, S. R., & Cordova, M. (2005). Mindfulness-based stress reduction for health care professionals: Results from a randomized trial. *International Journal of Stress Management*, 12, 164–176.

- Van Dam, N., Sheppard, S., Forsyth, J., & Earleywine, M. (2011). Self-compassion is a better predictor than mindfulness of symptom severity and quality of life in mixed anxiety and depression. *Journal of Anxiety Disorders*, 25(1), 123-130.
- Wei, M., Liao, K. Y-H., Ku, T-Y., & Shaffer, P. A. (2011). Attachment, self-compassion, empathy, and subjective well-being among college students and community adults. *Journal of Personality*, 79 (1), 191-221.
- Ying, Y. (2009). Contribution of self-compassion to competence and mental health in social work students. *Journal of Social Work Education*, 45(2), 309.

ماده های نسخه فارسی مقیاس شفقت-خود

- ۱- وقتی در انجام کاری که برایم مهم است شکست می خورم، احساس های بی کفایتی مرا تحلیل می برد.
- ۲- سعی می کنم آن جنبه هایی از شخصیتم را که دوست ندارم، درک کنم و بپذیرم.
- ۳- وقتی اتفاق دردناکی رخ می دهد، سعی می کنم دیدگاه و نظر متعادلی را از موقعیت داشته باشم.
- ۴- وقتی احساس دلتنگی می کنم، این احساس به من دست می دهد که اکثر مردم از من شادر هستند.
- ۵- سعی می کنم به شکست هاییم به عنوان بخشی از شرایط زندگی انسانی نگاه کنم.
- ۶- وقتی یک زمان بسیار سختی را سپری می کنم، از خودم مراقبت می کنم و توجهی که نیاز دارم را به خودم می دهم.
- ۷- وقتی چیزی مرا ناراحت می کند، سعی می کنم احساس ها و عواطفم را در حالت متعادل نگه دارم.
- ۸- وقتی در انجام کاری که برایم اهمیت دارد شکست می خورم، این حس در من ایجاد می شود که فقط من شکست خورده ام.
- ۹- وقتی احساس دلتنگی می کنم، دچار وسواس فکری می شوم و بر هر چیزی که اشتباه است تمرکز می کنم.
- ۱۰- وقتی به طریقی احساس بی کفایتی می کنم، سعی می کنم به خودم یادآوری کنم که این احساس های بی کفایتی در اکثر مردم مشترک هستند.
- ۱۱- کاستی ها و بی کفایتی هاییم را زشت می دام و آن ها را مورد تایید قرار نمی دهم.
- ۱۲- نسبت به آن جنبه هایی از شخصیتم که نمی پسندم، بی حوصله و ناشکیبا هستم.